

La relació de Coco Fusco amb la denúncia és part de processos d'enunciació i contra l'oblit, social i institucional, dels qui des dels marges que atorga l'anonimat són agents transformadors de la història. Les condicions d'exiliats de la diàspora, les represàlies a creadors que no convergeixen amb el govern a la Cuba postrevolucionària, però també un consistent estudi d'ordres polítics com el d'Estats Units, recorren bona part del seu activisme i la seva trajectòria performàtica, fílmica i crítica, com demostra la seva producció més recent. L'artista ha volgut presentar al MACBA una nova instal·lació creada amb Loid Der, que recupera la memòria resilient d'una plèiade de creadors represaliats o empresonats, i de periodistes i personal mèdic i humanitari assassinats al llarg de l'any 2024. Els seus noms reparen silencis i omissions restituint la paraula vetada, clau d'aquesta proposta expositiva, en la qual es presenta una prolífica poètica plural i canviant que ha dominat els trenta anys de trajectòria d'aquesta creadora polièdrica.

La relación de Coco Fusco con la denuncia, es parte de procesos de enunciación y contra el olvido, social e institucional, de aquellos que desde los márgenes que otorga el anonimato son agentes transformadores de la historia. Las condiciones de exiliados de la diáspora, las represalias a creadores que no convergen con el gobierno en la Cuba posrevolucionaria, pero también un consistente estudio a órdenes políticos como el estadounidense, recorren buena parte de su activismo y su trayectoria performática, fílmica y crítica, como prueba su producción más reciente. La artista ha querido presentar en el MACBA una nueva instalación creada junto a Loid Der, que recupera la memoria resiliente de una pléyade de creadores represaliados o encarcelados, y de periodistas y personal médico y humanitario asesinados a largo del año 2024. Sus nombres reparan silencios y omisiones, restituyendo la palabra vetada, clave de esta propuesta expositiva en la que se presenta una prolífica poética plural y cambiante ha dominado los treinta años de trayectoria de esta creadora poliédrica.

Coco Fusco's engagement with denunciation is intertwined with processes of enunciation that resist the social and institutional oblivion of anonymous, marginalised voices acting as transformative agents of history. Coco Fusco's engagement with the diaspora's denunciations of the Cuban regime and its repression of artists in post-revolutionary Cuba – as well as her critique of political systems such as that of the United States – is present throughout her performative, filmic, and critical trajectory, as evidenced by her most recent production. At MACBA Fusco presents a new installation created with Loid Der, that gives space to the resilient memory of repressed or imprisoned artists, journalists, and medical and humanitarian personnel killed during 2024. Their names repair silences and omissions, restoring the forbidden word – a key element of the exhibition concept – which, alongside a pluralistic, evolving poetics, has shaped this multifaceted artist's thirty-year trajectory.